

foregaaende Aar 224 000 Kr.; og det var ikke alene for det foregaaende Aar, man havde noget til gode, men for Aaret i Forvejen havde man 25 000 Kr. til gode, ja, for Regnskabsaaret 1919—20 havde man 5 000 Kr. til gode. Naar altsaa Finansministeriet er saa skrap, naar det gælder Indbetaling af Statsskat, saa forekommer det mig, at det i højeste Grad først selv burde efterkomme den gyldne Regel at betale Pengene, naar de forfalddt. Det viser sig altsaa, at Finansministeriet ganske har tilsidesat dette og derved udvist et manglende Hensyn til Købstæderne og Landkommunerne. Thi det viser sig, at Kravet om at faa dette Forhold ændret er lige saa stærkt i Landkommunerne som i Købstadkommunerne, og jeg føler mig overbevist om, at det er i og for sig ikke med den højtærede Indenrigsministers Billigelse, at dette foregaar.

Jeg henstiller, at dette Forhold bliver rettet, og det saa meget mere, som man, naar man undersøger, hvordan Finansministeriet i det hele taget optræder overfor Købstæder, som opkræver Skatten, vil finde, at det ikke er nogen hensynsfuld Optræden. Saa snart der er gaaet 14 Dage efter, at et Halvaar er sluttet, kommer der straks et Rykkerbrev fra Finansministeriet gaaende ud paa, at de maa have Skatten indbetalt, og saa snart der er gaaet en Maaned, beregner man sig Renter af Beløbet — ikke alene af de Skatter, der er indgaaet, men af hele Beløbet, som man skal sende ind, enten det er indgaaet eller ej. Naar man ser dette, maa man egentlig sige: Mon ikke Finansministeriet, naar det har saa meget at indvende mod Kommunerne, og naar det vil behandle Kommunerne, som det gør, kunde finde sig en anden Skatteopkræver? Thi der er ingen Mening i det Forhold, at vi ikke i Finansministeriet kan faa de Penge, som vi retmæssigt har til gode, medens man skal have saadanne Ubehageligheder, saa snart man ikke indsender de Penge, man opkræver for Staten, omtrent i samme Time, som de er indgaaet.

Jeg vilde gerne have, at den højtærede Indenrigsminister vilde søge at bibringe Finansministeriet en Forstaaelse af, at man maa vise lidt mere Forstaaelse og Imødekommenhed overfor Købstadkommunerne, og Landkommunerne med, end man har gjort hidtil. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at der godt kan etableres hurtigere Betaling. Jeg tænker her paa et Tilfældeovre paa min Egn; jeg formoder, det er den højtærede Trafikminister, der har foranlediget den Ordning, der er truffet. Jeg kan nemlig

oplyse, at vi ved et Baneanlæg ovre i min Egn har det saaledes, at saa snart vi indsender Opgørelse over, hvilke Penge der er anvendt til nævnte Baneanlæg i det sidste Kvartal, har vi ret omgaaende Pengene, og det er vi overordentlig tilfredse med og glade ved. Jeg henstiller nu, om det ikke var muligt, at den højtærede Indenrigsminister kunde foranledige, at noget lignende kunde blive Tilfældet med de Refusionsbeløb, vi skal have udbetalt af Statskassen.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger om nogle sociale Anliggender. Paa det foreliggende Finanslovforslag findes der under Justitsministeriets Budget et Beløb paa 100 000 Kr. til „Røde Kors“ som Tilskud til Forrentning og Vedligeholdelse til Folkekuranstalten ved Hald. Først skal jeg udtale min Glæde over, at det er lykkedes at faa denne Kuranstalt i Virksomhed, jeg har flere Gange i Rigsdagen gjort mig til Talsmand for, at dette store Bygningskompleks, som henlaa ganske ubenyttet, kunde finde Anvendelse til netop saadan en Folkekuranstalt, hvor ubemidlede kunde finde Lindring, maaske Helbredelse, for deres Sygdom, og som rent samfundsmæssigt set kunde blive et Gode derigennem, at mange af de paagældende kunde blive arbejdsdygtige og gavne Samfundet gennem deres Arbejde. Endnu mere vilde det dog glæde mig, om det ret snart lykkedes at gøre den til en Helaarsanstalt. Jeg har været derovre og set paa Forholdene, og det forekommer mig, at der, selv om Forholdene paa visse Omraader naturligvis er noget primitive, dog er store Muligheder for, at denne Anstalt kan blive til stor Velsignelse for de fattige Befolkningslag, som ikke tidligere har haft Adgang til paa Rekreativehjem og Kuranstalter at faa den Kur og Pleje, der sikkert paa fuldt ud tilfredsstillende Maade kan gives dem paa denne Anstalt. Jeg tror ogsaa, man har været saa heldig at faa en dygtig Leder, det hele gjorde et meget godt Indtryk, og jeg haaber, som sagt, at Anstalten skal udføre et velsignelsesrigt Arbejde.

Der er imidlertid den Fejl til Stede, at Ministeriet ikke har været lige saa hurtigt i Vendingen som „Røde Kors“, idet der ikke er truffet de fornødne Beslutninger med Hensyn til den Betaling, der skal ydes paa denne Anstalt. Jeg tænker her nærmest paa den Betaling, der skal erlægges af det offentlige og af Sygekasserne, idet der kræves, at Sygekasserne skal betale 3 Kr. og Kommunerne 2 Kr. pr. Dag, for saa vidt altsaa det offentlige og Sygekasserne skal afholde